

Lidt om min familie - Minder fra min barndom i Øselsgade

Jeg er født den 22. januar 1912, er døbt Annette Marie Albrecht Rasmussen.

Som barn boede jeg i Øselsgade, som ligger imellem Ølandsgade og Ebertsgade. Der hvor Arbejdernes Landsbank ligger i dag, der var indkørslen dengang, men den er lukket nu. Gaden var ret smal helt oppe ved Amagerbrogade, men blev lidt bredere nede ad gaden.

På det ene hjørne af Øselsgade og Amagerbrogade lå der en slagter, på det andet hjørne en boghandel. I samme bygning som boghandelen lå også en grønthandler, samt "Lemmes Konditori" på hjørnet af Ølandsgade.

Familien bestod af: Min far og min mor, min søster, Karita der var 6 år ældre end mig, min bror, Carlo der var 4 år ældre end mig, mig selv Marie samt min yngre bror Sven-Åge, eller Sven som vi kaldte ham, som var 2 år yngre end mig.

Vi boede i nr. 3A en lille 2 værelses lejlighed med køkken. Man gik direkte fra opgangen ind i køkkenet, og fra opgangen direkte ind i stuen ad en anden dør, der var ingen entre. Toilet var der ikke, men der var "lokum" i gården. Dette var ikke altid lige rart at besøge, især ikke om vinteren, da var det nogle gange frosset og så var der "top" på. Så måtte vi en tur ned på de offentlige som stadig ligger på hjørnet af Ved Amager port. Det kostede 10 øre, men dem gav vi gladelig.

Først boede vi i stueetagen, men senere flyttede vi op på 1.sal. Det var nemlig ikke altid rart at bo helt nede ved jorden, hvor man kunne kigge ind af vinduerne. Et eksempel herpå er:

En dag lå min far på sofaen i stuen og tog sig en lur. Da han vågnede udbrød han: "Hvor fanden er min frakke?"

Da havde der været en inde at hugge den. Man havde kunnet se ind af vinduet at frakken hang på døren og at far lå på sofaen og sov, så det var jo nemt, for der var ingen entre. Man kunne gå lige ind i stuen.

Min far var metalstøber, han arbejdede på B&W i mere end 25 år. Min mor havde ikke noget fast arbejde, men gik ud og vaskede og gjorde rent for folk. For det fik hun 6 kr. for en hel dag.

I en periode gjorde hun rent på kontoret på metalvarefabrikken Baltic, der dengang lå i Ølandsgade. Hun mente at jeg godt kunne hjælpe til med at tørre støv af, så jeg blev varpet ud af sengen kl. 6:00 om morgenen, så jeg kunne hjælpe inden jeg skulle i skole kl. 8:00.

Vi, mine søskende og jeg, blev også tit sendt til bageren kl. 6 om morgenen for at købe gammelt brød. Jeg fik altid besked på at købe franskrød, men spurgte tit, når jeg kom hen til bageren: "Har I nogen kager?" "Det er vist ikke det du har fået besked på", blev der svaret. "Nej, men jeg kan godt spise en", sagde jeg så, og jeg fik da også af og til en kage.

Hver uge stillede vi op på rad og række foran min far, så fik vi vores lomme-penge, en hel 5 øre.

Så gik vi til bageren, og købte for fem øre kagekrummer. Det var afskrab fra bagepladerne, og vi skulle selv have noget med at have det i. Drengene fik deres kagekrummer i huen, men vi piger havde som regel et stykke papir

med hjemmefra. Eller vi gik om i Ebertsgade, hvor der lå en lille træhytte med frugt og grønt, vi kaldte det: "Den lille hytte". Her fik vi for 5 øre stødt. Hvilket var halvråddent frugt som vi spiste med velbehag.

Nyt tøj fik vi ikke meget af da jeg var barn. Da jeg var omkring 5-6 år var jeg indlagt på Blegdamshospitalet, vist nok med mistanke om Difteritis. Den dag jeg skulle hjem fik jeg et par nye strømper. På vejen hjem sagde jeg meget benovet til min mor: "Jeg har fået et par nye strømper!" "Dem har jeg haft med til dig", svarede min mor. Det vidste jeg slet ikke, jeg troede jeg havde fået dem af hospitalet.

Den første nye kjole jeg fik, var min konfirmationskjole. Men den kunne jo kun bruges den ene gang som hvid, derfor blev den farvet, først lilla, og året efter da min mor døde blev den farvet sort.

HØJTIDER

Julen

Julen begyndte den 1. December. Da blev vi sendt i byen efter silkepapir, glanspapir, kreppapir, karton og lim.

Så gik fritiden i December med at klippe og klistre fint julestads. Min mor var rigtig dygtig til at lave fine ting, bl.a. silkepapirroser og små paraplyer. Vi fik også lov til at købe et julehæfte, det kostede 50 øre. Der var en del julehistorier i hæftet som min mor læste højt. Nogen gange huggede vi hæftet og læste eller kiggede selv i det.

Juleaften fik vi flæskesteg og til dessert æblekage. Senere fik vi appelsiner og nødder. Jeg kan ikke huske om der var chokolade, men det var der sikkert ikke, det var nok for dyrt, så det var ikke nødvendigt.

Vi havde altid et lille juletræ. Det købte min far, men altid så sent som muligt, så var det nok lidt billigere. En gang kunne han ikke få noget træ men kun grangrene, dem måtte han så binde på et kosteskaft, det udgjorde så juletræet.

Vi fik altid julegaver, men kun nogle små ting, ellers blev det jo for dyrt, vi var jo 4 børn, og pengene var små.

Fastelavn

Vi havde en lille hund, en glathåret Foxterrier, den hed "Svip", det var nok mest min fars hund. Den kunne ikke tåle at se bare tæer uden den skulle hen og bide i dem. Så fastelavns søndag når vi kom listende med vores ris ind til min mor og far, begyndte Svip at knurre og min far sagde: "Det er godt Svip, kan du passe på far?" Så for hunden efter os og vi sprang ind i vore egne senge igen.

Vores nabo havde et ismejeri lige ved siden af hvor vi boede, og de arrangerede fastelavnsfest, med tøndeslagning og bagefter blev vi fordelt hos dem og hos os til kakao og fastelavnsboller. Jeg ville selvfølgelig helst ind til fru. Frydendahl, men der var så varmt derinde at jeg besvimelede midt i det hele.

Bagefter skulle vi ud at rasle, om søndagen inden kl. 12 og om mandagen inden kl.16. Vi gik helst op på Amagerbrogade, der var nok flest penge at hente og snakken gik da også: "I skal gå hen til ham der bor derhenne, han giver gode penge." Det gjorde han, vi fik en hel 10 øre hver. Vi gik gerne rundt nogle stykker sammen, men der var en dreng længere nede af gaden

der altid havde sin harmonika med og spillede, så ham prøvede vi på at komme lige efter, så fik vi som reglen samme beløb som hans gruppe.

Påske og Pinse

Påskan blev der aldrig gjort noget ud af, men til pinse plagede vi min far, og så kom vi måske en tur på Bakken og fik et par ture i de forskellige forlystelser.

Alt dette skete før radioens tid. Da vi endelig fik radio, var det et såkaldt "krystalapparat". Radioen var i en skotøjsæske og dertil var der et par hovedtelefoner, disse blev lagt i en krystalskål, og så sad vi alle sammen rundt om bordet, med hovederne helt henne ved skålen og lyttede til nogle af de første udsendelser fra "Radiofonien".

Ellers gik aftenen med at sidde sammen og synge en masse sange og viser. Det var rigtigt hyggeligt.

Jeg er først senere blevet klar over at vi var meget fattige, men det tænkte vi ikke på dengang. Jeg syntes selv jeg havde en dejlig barndom.

Minder om sjove oplevelser

Vi spillede meget med nipsenåle. Der fandtes en masse forskellige nipsenåle.

Jeg havde en fin pude helt fyldt med nipsenåle. Der var de små, som vi kaldte lopper, og der var de store fine der forestillede forskellige dyr og mange andre ting.

Der var flere måder at nipse på. Hvis det var udendørs foregik det på jorden, eller på fliserne. Vi tegnede en cirkel, delte den med et kryds i fire dele, så skiftedes vi til at knipse nipsenålene ind i cirklen, hvis de så kom til at ligge på krydset var det den hvis nål lå øverst der havde vundet.

En dag lånte min bror Sven mine nipsenåle for at spille med en pige, der boede ovenover os. Hun var sådan en fin lille pige, der passede meget på sine ting. Andre måtte helst ikke røre ved hendes legetøj. Til en Påske fik hun chokoladefigurer der forestillede kaptain Vom, fru Vom og Knold og Tot, de blev stillet øverst oppe på en hylde, og gemt så længe at der gik orm i dem.

Den bestemte dag jeg vil fortælle om, skete der det at min bror vandt alle pigens nipsenåle. Så hylede hun og gik op og sladrede. Min mor fik fat i Sven og sagde: "Du har værsgo at aflevere de nipsenåle igen!"

Sven gik så ud på gaden, satte alle nipsenålene ned i alle hundelortene, og sagde så til pigen: "Hvis du vil ha` dem, kan du jo bare ta` dem."

I gaden boede der en dame som nok var lidt naiv, men hun syntes vel at fordi jeg ikke havde min mor mere, burde hun nok holde lidt øje med mig og give mig nogle gode råd.

Da jeg lærte Henry at kende kom hun hen til mig og sagde: "Du skal passe på de mandfolk, de vil kun en ting, de vil i dine bukser. Så du skal aldrig tage nogen med op på dit værelse. Det har jeg også altid sagt til Knud: "Du kommer ikke med op til mig!" Men så var der en dag han havde glemt sit ur deroppe, og så ville han med op og hente det, men jeg sagde: "Du kan tro nej, du skal ikke med op, jeg skal nok hente det ur.""

Så er det jeg spekulerer på: hvordan var uret egentlig kommet derop?